

<http://www.arianaafghanistan.com>

۲۰۱۶/۲۵/۱

عیسی توخی

ملی گرا کیست

هرکی به تمامیت ارضی، حق خود ارادیت و وحدت ملی عقیده داشته و افغانستان را برای افغانستان بخواد و به ارزش های ذیل اعمال خود را استوار نماید، در جمله ملی گرایان محسوب می گردد.

۱- به تمامیت ارضی وطن از آمو تا سند عقیده و احترام داشته، خط منحوس «دیورند» و موافقت نامه های جبری «گندمک» را هیچ وقت قبول نکرده باشد و نکند.

۲- به افغانستان و افغان خیانت نکرده، در همه امور ملی، صداقت را وظیفه خلل ناپذیر خود بشمارد.

۳- به قوم و زبان و همه مردم افغانستان یک نوع احترام قایل گردیده و افتخار نماید. به اقوام مختلفه تمسخر ننماید، بلکه از هر قوم و فامیلی که مطرح باشد، صادق و خائن را تمیز نماید.

۴- با آنهاییکه در چهل سال گذشته علیه ارزش های ملی، عقیدوی و کلتوری مردم افغانستان خیانت، ظلم و بی عدالتی نموده و منحنیث خدام و نوکران وابسته به خارج، علیه ارزش های ملی ملت افغانستان فعالیت نموده اند، توأمیت ننماید.

۵- در راه تجزیه افغانستان و شعله ور نمودن تفرقه های خطرناک قومی و قبیلهای، همکاری نداشته و هرگز هم چنان ننماید.

۶- ترس و توقع جز از خداوند قادر و متعال، از هیچ بنده ای نداشته، از نوکری اغیار و وطن فروشی جداً نفرت داشته و وطن فروشان را به وظائف ملی قبول ننموده، بلکه همه آن خائنین به مسائل ملی را تشخیص دهد.

۷- به آزادی های فردی سیاسی و اجتماعی که جزئی از اعلامیه حقوق بشر است، همیشه پابند، متعهد و علاقمند باشد.

۸- عقده و تعصب به مقابل ملت نداشته، هر وجب خاک مقدس افغانستان را به هر فرد تابع آن، احترام نموده و خود را خدمتگار هرکدام بداند.

۹- غرور بی جا و تکبر نداشته و همه ارزش های عقیدوی ملی را وظیفه وجدانی و معنوی خود دانسته و این وجبیه را منحنیث یک «دین» ملی و بشری محسوب نماید.

۱۰- سیاست خارجی افغانستان را به اساس احترام متقابل استوار دانسته و هرگز در امور داخلی دیگر ممالک مداخله و تعرض ننماید. همچنان که به هیچ کشور دیگری هم اجازه و حق مداخله را در امور داخلی وطن خود از نگاه مذهبی، سیاسی، اقتصادی، ساحوی و کلتوری ندهد.

برای تقدیر و احترام به وحدت ملی همه مردم کشور عزیز ما، یکبار دیگر به این بیت پر معنی اشاره می نمایم:

که ته ته یی اوزه زه یم نه به ته یی نه به زه یم

که ته زه شوی او زه ته شوم هم به ته یی هم به زه یم

نا گفته نماند درامی که حتی دهه ها قبل، برای تقدیر و احترام به وحدت همه اقوام شریف افغانستان، در پوهنی ننداری در سال ۱۹۵۴ به نمایش گذاشته شد، تأثیر عمیقی بالای وطن دوستان ما گذاشت که نمونه یک بیت از صحنه آنرا درین جا تقدیم می نمایم:

تاجک و ازره و اوغو همه بیرار مه یه پک شی غمخوار مه یه

شایسته خواهد بود که به اساس احترام به وحدت ملی همه اقوام شریف افغانستان، باور نماییم که راه نجات سرزمین ویران ما فقط و فقط هم بستگی و اتحاد مردم مملکت است که این خاک مقدس را از پراگندگی، تشتت و تجزیه، مثل همیشه و در طول تاریخ نجات بخشد.

پایان

